

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

בקשה לרישום מדגם 45452
(הליך חד-צדדי)

Sertic Vanja

המבקשת:

ע"י ב"כ וולף, ברגמן וגולר, עורכי פטנטים

ה ח ל ט ה

1. בקשת מדגם 45452 נמצאה על ידי מחלקת מדגמים בהודעתה מ-18.6.2008 כלא כשירה לרישום מאחר ונמצאו פרסומים שקדמו להגשת הבקשה. כפי שהוסבר למבקשת, הפרסומים הללו, שהם למעשה מדגמים רשומים זרים, נמצאו נגישים ברשת האינטרנט באתרים של משרדי קניין רוחני זרים באירופה.
2. בפי המבקשת הטענה כי להבנתה "אין הבדל מהותי בין קטלוג המונח אי שם באיזושהי מדינה ואשר כל אדם מעוניין יכול לנסות לאתרו ולעיין בו לבין אתר אינטרנט בו מוצג אי שם פרסום קודם. בשני המקרים יש להראות כי מאן דהוא ישראלי עיין בקטלוג/ביקר באתר והתרשם באופן בלתי אמצעי מהפרסום הרלבנטי." בכך למעשה התמצו טענות המבקשת.
3. לאור זאת, הוסברה עמדת מחלקת מדגמים לפיה פרסום קודם בדיני מדגמים אינו מחייב הוכחה כי אדם זה או אחר ניגש אל הפרסום הרלוונטי, אלא דורש אך להציג את פוטנציאל הגישה אל הפרסום. כך גם נתבקשה המבקשת להראות, במידה והיא סבורה כן, כי לא ניתן להגיע לאתרי האינטרנט האמורים בגלישה בישראל.
4. חלף מענה לגופם של דברים המבקשת ביקשה להשיג בפני רשם המדגמים על החלטת המחלקה, וביקשה כי החלטה תינתן על פי החומר שבתיק ללא שמיעת טענות.
5. בין לבין, ב-24.12.2008 פורסם חוזר רשם מ.ג. 69 אשר עניינו "פרסום מדגם באינטרנט כפרסום בישראלי". חוזר רשם זה בא להבהיר כי ניתן לצטט כנגד חידוש במדגם, בין היתר, גם מדגמים שפורסמו באינטרנט לפני תאריך הגשת הבקשה בישראל, וזאת כאשר קיימת ראיה לגבי תאריך הפרסום. כפי שהוסבר בגוף החוזר, הצורך בהבהרה זו עלה לאור

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

ההתקדמות הטכנולוגית, ההתפשטות של השימוש באינטרנט בישראל והגלובליזציה של המידע והמשפט.

6. אציין, כי בהחלטתי מ-19.6.2011 ניתנה למבקשת הזדמנות נוספת להרחיב ולפרט טענותיה לאור חלוף הזמן מאז הונחה הבקשה למתן החלטה על פי החומר שבתיק ולאור הימשכות הפרקטיקה על פי חוזר רשם מ.נ.69. המבקשת לא חפצה בקיומו של דיון וביקשה מתן החלטה מבלי שתוסיף כל טענה או נימוק לגופם של דברים.

7. במדיניות מחלקת מדגמים כפי שהיא גם משתקפת בחוזר רשם מ.נ.69 יש כדי להוות פרשנות תכליתית לפקודת הפטנטים והמדגמים (להלן: "הפקודה"). אין חולק, כי הפקודה משנת 1926, **בלשונה**, אינה מספקת מענה הולם לצרכי עולם העיצוב הדינמי של מדינת ישראל במאה ה-21. עמד על כך רשם הפטנטים והמדגמים ד"ר מאיר נועם במספר החלטות:

"אמת הנכון הדבר, כי דברים אלה נכונים בעיקר לפרשנות חקיקה ישראלית מקורית ואילו פקודת הפטנטים והמדגמים החלה בענייננו, הינה פקודה מנדטורית. ובעוד המשפט האנגלי הלך והתפתח במרוצת השנים וכיום אף אימץ את עיקרי הדירקטיבה האירופית בעניין מדגמים באמצעות תקנות (ראה Russell-Clarke and Howe בספרם לעיל, בעמ' 25-23), אנו נותרנו עם הפקודה הארכאית והנצחנה את המצב המשפטי במשך עשרות רבות של שנים" (בקשה לביטול מדגם 41669, קבוצת אלון בע"מ נ' מר ישראל פרימו, פורסם בנבו (2008))

"פקודה המדגמים היא ארכאית (משנת 1924) וטרם עברה רביזיה לצורך התאמה לשינויים שחלו בחקיקה העולמית..." (בקשה לביטול מדגם 41596, משה רוגוטנר נ' כרמל מערכות מיכלים בע"מ, פורסם בנבו (2009))

8. אם לשון החוק אינה עומדת בשורה אחת עם הקידמה הטכנולוגית, הרי שיש לפרשה בהתאם לתכלית החקיקה ושינוי העתים. יפים לכך דבריו של כב' השופט ברק בע"א 165/82 קיבוץ חצור נ' פקיד שומה רחובות, פורסם בנבו (1985), בפסקא 16 לפסק הדין:

"על השופט לפרש את החוק, וליתן לו משמעות כפי שנדרש ביום פירושו ולא ביום חקיקתו. סיום תהליך החקיקה מצביע על תחילת תהליך הפרשנות ולא על סיומו. אמת, על הפרשן להתחשב בפירוש שניתן לו ביום חקיקתו. אך פירוש זה אינו פירושו הסופי של החוק. פירושו של החוק נע עם תנועת החוק בהיסטוריה של שיטת המשפט. פירושו של החוק משתנה עם שינוי הזמנים. מסקנה זו מתבקשת מאופיו החי של החוק, ומהיותו אורגניזם החי בסביבתו. סביבה זו אינה הסביבה הקפואה של העבר, אלא הסביבה החיה של ההווה. גישה דינמית זו ניתנת להשיג באמצעות עקרון 'תכלית החקיקה'".

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

יתרה מזאת, על הצורך בהתאמת פרשנות החקיקה ברוח הזמן בפרט בתחום המדגמים, עמד כב' השופט חשין בע"א 733/95 ארפל אלומיניום בע"מ נ' קליל תעשיות בע"מ, פורסם בנבו (1997), בפסקא 13 לפסק הדין:

"שנית, ענייננו הוא בפירושו של דבר-חוק מנדטורי משנת 1924. דרכו של המחוקק אותה עת הייתה דרך פורמאלית ונוקשה, ונסח הפקודה עשה כמיטבו לכלול בה – באורח מפורט ומדויק – את כל הנדרש להפעלתה. אם כך ככלל, לא-כל-שכן בנושא טכני כנושא המדגמים, קל-וחומר בנושא חלוקת הסמכויות בין בית-המשפט לבין הרשם. נסכים כי רשאים אנו לפרש פקודה משנת 1924 "ברוח הזמן", וזו אף הייתה דרכי (בדעת מיעוט) בבג"ץ 7351/95, 7523, 7649, 7765, 146/96, 365 נבואני ואח' נ' השר לענייני דתות ואח' [21], בעמ' 122-121)."

9. אחת מתכליותיו של סעיף 130(1) בפקודת הפטנטים והמדגמים הנה שלילת כשירותו של מדגם להירשם ככזה באם נתפרסם עובר להגשת הבקשה בישראל. כאשר נבחנה תכלית זאת ביחס לשאלת הפרסום ברשת האינטרנט, הרי שמדיניותה של רשות הפטנטים בעניין זה הותאמה לשינויי הזמנים כפי שהדברים פורטו זה מכבר בחוזר רשם מ.ג. 69.

10. לשון סעיף 130(1) לפקודה היא **"...שלא נתפרסם קודם לכן בישראל"**. אין הוראה זו דורשת שמאן דהוא ראה פרסום כזה או אחר. כך יושמה ההוראה לכל אורך הדרך אף בטרם עידן המידע האינטרנטי. השאלה שנשאלה היתה האם היה הפרסום נגיש לציבור לעיין בו. כך למשל נקבע ב-ע"א 430/67 שרנוע בע"מ ואח' נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק ותוצרת חקלאית בישראל בעמ' ואח', פורסם בנבו (1968):

"...הדין ביחס לפרסום קודם בספר מעין זה הוא שכאשר מצוי הספר במקום שאליה גישה קלה לציבור, כמו בספרייה ציבורית, אפשר לראות בכך פרסום מספיק, כי יש להניח שבדרך זו הגיע המדגם לידיעת הציבור."

11. לא ניתן להתעלם מחדירת האינטרנט לשדה המשפט (השוו: הרשימות **אינטרנט בחקיקה בישראל: ספירת מלאי** וכן **אינטרנט בפסיקה בישראל: ספירת מלאי** אשר פורסמו בדשת משפטית: משפט טכנולוגיה ומידע, בעריכת נ' אלקין-קורן ומיכאל בירנהק (בהוצאת אוניברסיטת תל אביב, תשע"א-2011), עמודים 29 ו-47 בהתאמה). ב-רע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ (פורסם בנבו) (2010) קבע כבוד המשנה לנשיאה השופט א' ריבלין:

"האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכול שותפים לה. המדיום החדש – המרחב הווירטואלי – מצוי בכל ופתוח לכל."

רשם הפטנטים, המדגמים וסימני המסחר

ממשיך וקובע כבוד המשנה לנשיאה באשר לשימוש בתגוביות (טוקבקים) ברשת האינטרנט, אך הקביעה יפה לאינטרנט בכלל:

"מדובר אפוא באמצעי נגיש, מיידית, נטול גבולות גיאוגרפיים..."

12. לאור נגישותה של רשת האינטרנט בישראל לכל החפץ בה, לא יהא יסוד להתעלם מאפיק מידע פעיל ועשיר זה הזמין כפרסום הנעשה בישראל לכל גולש המצוי בישראל המשתמש במרשתת חסרת הגבולות הגיאוגרפיים.

13. עוד יודגש, כי בהתאם לחוזר הרשם, השימוש בפרסומים באינטרנט ייעשה בזהירות המתבקשת. כך למשל בחוזר התייחסות לאתרי האינטרנט של משרדי פטנטים בעולם כציון סוג האתרים אליהם יתייחס הבוחן. בענייננו, כאמור, הפרסומים אליהם הפנה בוחן המדגמים כולם מאתרים של משרדי פטנטים ידועים ומוכרים. יתרה מזאת, כל הפרסומים אינם אלא בקשות של המבקשת עצמה על אותו מדגם אשר הוגש שנים רבות קודם לכן במדינות אחרות. ודוק, אין המבקשת משיגה על נכונות הפרסום או תוכנו.

14. לנוכח האמור, אינני מוצא מקום לשנות מהמדיניות המוצהרת של מחלקת מדגמים כפי שזו הופעלה לגבי הבקשה דנן ונפרשה בחוזר רשם מ.נ.69. לא כל שכן אין מקום לכך בהעדר נימוק ממשי מצד המבקשת מדוע יש לעשות כן.

15. לפיכך, הריני לדחות את הבקשה.

אסא קלינג

**רשם הפטנטים, המדגמים
וסימני המסחר**

ניתן בירושלים ביום
ה' אדר, תשע"ב
28 פברואר, 2012